

1/2019

WWF

Lehti elävän maapallon puolesta

GORILLOIDEN SUOJELIJALLA AIHETTA ILOON

LUONTO ANSAITSEE ÄÄNESI

Tärkeimmät luontoa koskevat päätökset tehdään eduskunnassa.

KATTO PÄÄN PÄÄLLE

Katosten toivotaan suojaavan pesiviä haahkoja merikotkilta.

LUMI SATOI NORPAN LAARIIN

Kinosten suojiin synnyttävillä saimaannorpilla riitti lunta pesätarpeiksi.

7

Saimaannorppa hyötyi runsaista lumisateista

9

Vuorigorilloiden lukumäärä on kasvanut

22

Haahkat halutaan pesimään katosten alle

12

Luonnonystävän kannattaa äänestää

6 Somevaikuttajalta ääni luonnolle	20 Valomerkki ilmaston puolesta
8 Kolumni: Turskasta ja ihmisen tyhmyydestä	24 Kummiaukeama
17 Asiaa: Valtionyhtiöltä vaaditaan selkärankaa	26 Tukija: Artisti laulaa ilmaston puolesta
18 Tuoreita onnistumisia	27 Resepti: Satokauden Jalotofusalaatti

WWF-LEHTI
on lehti tukijollemme Suomessa.
29. vuosikerta.

Seuraava lehti ilmestyy
toukokuussa 2019.

Osa lehden sisällöstä
tuotetaan Suomen ulko-
asiainministeriön tuella.

JULKAISIJA

WWF
Lintulahdenkatu 10
00500 Helsinki
Puh. 09 774 0100
etunimi.sukunimi@wwf.fi
wwf.fi
panda.org
WWF = Maailman Luonnon
Säätiö – World Wide Fund For
Nature, Suomen rahasto sr.

Y-tunnus 0215186-5

LAHJOITUSTILI

FI41 1572 3000 0111 89

KERÄSLUVAT

Suomi RA/2017/672,
myönnetty 27.6.2017 koko
Suomen alueella Ahvenan-
maata lukuun ottamatta
(1.7.2017–30.6.2022),
Ahvenanmaan Åland
ALR 2018/3111/25.4.2018
(1.7.2018–30.6.2019),
wwf.fi/kerayslupa.

OSOITTEENMUUTOKSET

JA TUKIJA-ASIA
Puh. 040 192 3112
(arkisin klo 9–16),
tukija@wwf.fi

PAINO

Erweko
ISSN 1458-5308

Painopaperi:

UPM Fine 120g
FSC Mix -sertifioitu

TOIMITUS

Päätoimittaja:
Joonas Fritze

Toimittajat:

Anne Brax
Antti Haavisto
Aisa Vääntinen
Mira Hannuksela
Päivi Larikko
Lauri Levola
Katja Rönkkö
Noora Laaksonen
Paula Kallio
Minttu-Maaria Partanen

Ulkoasu:

Alexandra Antell

Taitto:

Johanna Kulmalainen

Kansi:

Vuorigorilla (*Gorilla beringei*
beringei) © Andy Rouse

Luonnolta puuttuu

ÄÄNI POLITIIKASSA

© AKI-PEKKA SINKOSKI / WWF

Teetimme viime vuonna kyselytutkimuksen, jonka tuloksia on mielenkiintoista muistella vaalien lähestyessä. Tutkimuksen mukaan vain alle viidesosa suomalaisista ajattelee, että poliitikot tekevät tarpeeksi luonnon puolesta.

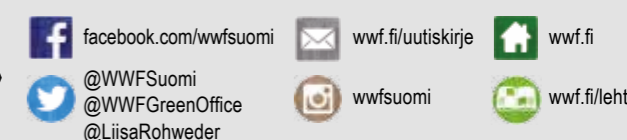
Joskus päättäjiä haukutaan vain haukkumisen ilosta, mutta tällä kertaa moitteille on painavat perusteet. Edellisten eduskuntavaalien jälkeen muodostettu hallitus on leikannut leijonanosan luonnonsuojelun rahoituksesta, jatkanut ympäristölle haitallisten tukien avokätistä jakamista teollisuudelle, heikentänyt ympäristöhallintoa, ajanut metsien hakkuiden tuntuvaa lisäämistä ja sallinut monen uhanalaisen lajin, esimerkiksi Suomessa saimaannorppaakin harvinaisemman ahman, metsästyksen. Yllä oleva listaus on samaan aikaan hengästyttävä ja vajavainen.

Luonnolla ei ole äänioikeutta, mutta sinä voit käyttää ääntäsi ja etsiä ehdokkaan, joka sitoutuu puolustamaan yhteistä ympäristöämme. Toiveeni on, että neljän vuoden päästä saan kirjoittaa tälle samaiselle palstalle listan päättäjien saavutuksista, en synneistä.

Liisa Rohweder

Liisa Rohweder
pääsihteeri, WWF Suomi

Tykkää, seuraa,
jaa ja vaikuta.
Yhdessä muutamme
maailmaa.

facebook.com/wwfsuomi
@WWFSuomi
@WWFGreenOffice
@LiisaRohweder

wwf.fi/uitiskirje
wwfsuomi

wwf.fi
wwf.fi/lehti

PINNALLA NYT

TYÖNTEKIJÄMME KERTOAVAT,
MITÄ KEVÄÄN MERKKEJÄ
HE ODOTTAVAT ENITEN.

KUVAT: © AKI-PEKKA SINIKOSKI / WWF

JENNY JYRKÄN-
KALLIO-MIKKOLA
suojeluasiantuntija

Rakastan sulavan lumen ja jään tuoksua. Tuoksu on todella ainutlaatuinen, aivan erilainen kuin esimerkiksi sateella. Se on minulle vuosittainen viesti kevään saapumisesta.

TARJA HAKALA
johtaja, yksityisvarain-
hankinta

En malta odottaa sitruunaperhosen ensilentoa. Se lenteli pappani hautajaisissa huhtikuussa 1993. Talven jälkeen sen näkeminen saa minut aina herkistymään: elämä jatkuu.

PANU KUNTTU
johtava metsäasian-
tuntija

Haapa, raita, pähkinä ja lepät kukkivat ennen lehtien puhkeamista. Lehtipuiden kukinnasta tietää, että kevät on jo alkanut, mutta kiihkein aika luonnossa on vielä edessä.

ANNA SOIRINSUO
meriasiantuntija

Kun lämpötilan vaihtelu on suurta keväällä, merijää paukkuu komeasti ennen sulamistaan. Se on jokakeväinen konsertti ja kevään merkki, jonka kuulemisesta riemuitsen.

HELKA JULKUNEN
Green Office -päällikkö

Varma kevään merkki ovat Keski-Euroopassa asuvien sukulaisten ja tuttujeni lähettämät aurinkoiset luontokuvat. Niitä voi katsella kaiholla, kun täällä vielä vihmoo räntää.

WWF-lehdellä uusi ilme

Uudistimme WWF-lehden ulkoasun, koska halusimme tehdä neljä kertaa vuodessa ilmestyvästä lehdestä entistä selkeämmän ja näyttävämmän. Lehden konseptiin ja yksittäisiin juttutyyppeihin ei tehty muutoksia nyt: löydät yhä lehden sivuilta pitkien artikkelien lisäksi muun muassa kolumnin, Asiaa- ja Tukija-palstat sekä erityisesti kummeille tarkoitettua kokonaisuuden. Otamme mielellämme vastaan palautetta uudistuksesta.

info@wwf.fi

Ei ahman tappamiselle

Maa- ja metsätalousministeriö salli alkuvuodesta kahdeksan ahman tappamisen porovahinkojen vähentämiseksi. WWF tuomitsee päätöksen. Ministeriö perusteli tappolupia ahmakannan moninkertaisumisella. Perustelu on harhaanjohtava, sillä kanta on kasvanut pääosin poronhoitoalueen eteläpuolella. Ahman porotaloudelle aiheuttamat tappiot täytyy korvata, mutta erittäin uhanalaisen lajin tappaminen ei ole oikea ratkaisu.

© LA NAU DE FOTOGRAFIA / SHUTTERSTOCK

ALLEKIRJOITA WWF:N MUOVIVETOOMUS

Maailman merissä on 150 miljoonaa tonnia muoviroskaa, ja määrä kasvaa kahdeksalla miljoonalla tonnilla joka vuosi. Ongelma on vaarassa riistäytyä käsistä lopullisesti vuoteen 2030 mennessä, varoittaa WWF:n uusi raportti.

”Merten muoviroska on yksi aikamme suurimmista ympäristökatastrofeista. Sanon aikamme, koska ongelma on syntynyt yhden sukupolven aikana. Nykyinen tapamme tuottaa, kuluttaa ja hävittää muovia ei yksinkertaisesti toimi”, sanoo WWF:n meriasiantuntija **Anna Soirinsuo**.

Yli 80 prosenttia meriin päätyneestä muovista on peräisin maalta. Merivirtojen mukana roska leviää rannoilta kaikkialle maailman meriin. Ongelma on globaali, joten sen ratkaiseminen vaatii yhteistyötä ja sitovan kansainvälisen sopimuksen solmimista. WWF on käynnistänyt vetoomuskampanjan kansainvälisen muoviroskasopimuksen puolesta.

”Muovin päätyminen meriin on lopetettava vuoteen 2030 mennessä. Jotta tässä onnistutaan, koko maailman täytyy muuttaa suhdettaan muoviin. Nyt asiasta huolestuneilla on hyvä mahdollisuus vaikuttaa allekirjoittamalla vetoomuksemme”, Soirinsuo sanoo.

wwf.fi/muovivetoomus

© TROY MANNE / WWF

Partiolaisille Panda-merkki Suojele ympäristöä töissä

Nuorilla partioharrastajilla on nyt mahdollisuus suorittaa Panda-partiomerkki. Merkki on WWF:n ja partiolaisten yhdessä tuottama. Sen voi saada suorittamalla erilaisia luontoon ja luonnon monimuotoisuuteen liittyviä tehtäviä. Panda-merkki on tarkoitettu ensisijaisesti 7–12-vuotiaille partiolaisille. Useimmat lippukunnat jakavat partiomerkkejä. Merkkien avulla partiolaisia kannustetaan oppimaan uusia asioita.

Monet meistä viettävät ison osan arjestaan töissä. Ympäristön kannalta onkin merkittävää, miten työpaikalla toimitaan. Onko sinulla mahdollisuus esimerkiksi lajitella muoviroskat, tehdä etätöitä tai valita koustarjoiluiksi kasvisruokaa? Toivoisitko, että töissä voisi toimia konkreettisesti ilmastomuutoksen hillitsemiseksi? Kun haluat pienentää työyhteisösi ekologista jalanjälkeä ja tehdä ympäristövastuullisia valintoja, uudistunut WWF Green Office auttaa.

greenoffice.fi

© TEEMU TRELLAKOV / SHUTTERSTOCK

Metsästrategiassa pahoja puutteita

Suomen kansallisessa metsästrategiassa on WWF:n mielestä vakavia puutteita. Alkuvuodesta päivitetyn strategian päämäärissä ei viitata metsäluonnon suojeluun, ilmastomuutoksen torjuntaan tai metsätalouden vesistövaikutuksien pienentämiseen. Asia on merkittävä, koska metsäalan tärkeimmät tavoitteet listaava strategia vaikuttaa siihen, miten Suomen metsiä käytetään tulevina vuosina.

WWF:n mielestä strategian päämäärissä olisi pitänyt tavoitella metsäluonnon tilan parantamista ja suojelun edistämistä. Strategian uudistamista johtanut maa- ja metsätalousministeriö halusi kuitenkin painottaa metsien tehokasta käyttöä ja hakuumäärien kasvattamista.

Metsät ovat Suomen uhanalaisten lajien tärkein elinympäristö, ja metsien käsittely on lajien edelleen jatkuvan uhanalaistumisen suurin syy.

”Suomalainen metsäluonto on köyhtynyt metsätalouden takia. On anteeksiantamatonta, ettei metsiemme käyttöä linjaavassa virallisessa strategiassa tavoitella merkittävää parannusta nykytilanteeseen”, WWF:n johtava metsäasiantuntija **Panu Kunttu** sanoo.

Auta luontoa lasiostoksilla

Kaipaako astiastosi täydennystä? Nyt voit auttaa luontoa myös lasiostoksilla. Iittala lahjoittaa tänä vuonna osan merensinisten lasituotteiden myyntihinnasta WWF:n työlle arktisen luonnon suojelemiseksi. Uusi, meren sävyjä toistava väri pukee rakastettuja klassikoita, kuten Kartio-juomalaseja, Kastehelmi-tuotteita ja Alvar Aalto -maljakoita.

iittala.com/merensininen

Panda-palkinto haettavana

WWF:n vuosittain jakamaa Panda-palkintoa voi hakea nyt. Palkintosumma on 20 000 euroa ja se jaetaan erillisestä Anderssonin rahastosta. WWF haluaa tukea Panda-palkinnolla erilaisia ympäristöä hyödyttäviä tekoja, aloitteita ja tutkimushankkeita sekä edistää kestävää kehitystä ja elämäntapaa. Palkinto voidaan myöntää niin suunnitteilla olevalle kuin jo käynnistetyillekin hankkeelle. Hakuaika jatkuu 5.4. klo 16 saakka.

wwf.fi/pandapalkinto

Luontoa Netflixissä

Netflix julkaisee 5. huhtikuuta Our Planet -dokumenttisarjan, jonka kahdeksan jaksoa näyttävät maapallomme kauneuden aina napa-alueilta sademetsiin. Sarjassa pureudutaan monia perinteisiä luonto-ohjelmia enemmän luonnon ja lajien ahdin-
gon syihin. Sarjan juontaa legendaarinen sir **David Attenborough**, jonka mukaan Our Planetissa kuvattujen ympäristöaiheiden käsittely on nyt tärkeämpää kuin koskaan. WWF on tukenut sarjan tuotantoa.

ourplanet.com

© CONOR MCDONNELL

WWF VASTAA

ASKARRUTTAAKO
JOKIN? WWF:N
ASIAANTUNTIJAT
VASTAAVAT.

Lähetä kysymyksesi
meille: info@wwf.fi

Lentäminen lisääntyy jatkuvasti. Jo nyt arvellaan, että lentäminen saastuttaa Suomessa yhtä paljon kuin autoilu. Voiko ilmastonmuutoksesta huolestunut ihminen lentää? Ympäristön kannalta paras lentomatka on sellainen, joka jätetään tekemättä. Jos kuitenkin lentää, kannattaa suosia suoria lentoja ja kompensoida aiheuttamansa päästöt. Erilaisista kompensointihankkeista WWF suosittelee Gold Standard -sertifioituja projekteja. Gold Standardin tiukat kriteerit takaavat, että sen kautta kompensoidut hiilidioksidipäästöt tulevat hyvitettyiksi. Kompensointi tarkoittaa käytännössä sitä, että kehitysmaissa toteutetaan uusiutuvaa energiaa lisääviä tai energiatehokkuutta parantavia projekteja. Nämä hankkeet tarjoavat usein hyötyä myös paikallisväestölle. Lentomatkamustamisen päästökompensaatioiden riskinä on kuitenkin se, etteivät ihmiset muuta käytöstään. Tärkeintä olisi, että lentämistä vähennetään.

MIKKO KUIRI,
asiakkuuspäällikkö

© AKI PEKKA SINKOSKI / WWF

Somevaikuttajalta

ÄÄNI LUONNOLLE

TEKSTI ALISA VÄNTTINEN

22-vuotiaan Tiia Suomalaisen rakkaimpien luontomuistojen lista on pitkä: Kesäiset päivät Kallaveden rannalla. Unohtumattomat seikkailut lapsuudenkodin lähimetsässä. Rauhalliset ratsastusretket metsäpoluilla, jotka ovat upeita vuodenaikasta riippumatta.

Nämä lämpimät muistot ja huoli suomalaisen luonnon tulevaisuudesta saavat kuopiolaisen somevaikuttajan antamaan äänensä luonnolle tulevissa eduskuntavaaleissa.

”Äänestämällä pääsee vaikuttamaan merkittäviin valintoihin ympäristömme hyväksi. Vaikka arjen pienet teot ovat tärkeitä, suurin muutos tehdään vaikuttamalla isoihin linjoihin politiikan kautta.”

Suomalainen kannustaa erityisesti nuoria käyttämään äänioikeuttaan.

”Päätökset, joita nyt tehdään, vaikuttavat eniten meidän tulevaisuuteemme.”

Nuorella somevaikuttajalla on yli 44 000 seuraajaa YouTubeessa ja 26 000 seuraajaa Instagramissa. Hän osallistuu WWF:n #ääniluonnolle-kampanjaan, jossa ihmisiä kannustetaan jakamaan kuvia itselleen tärkeistä paikoista ja luontohetkidistä.

”Toivottavasti inspiroin ihmisiä ihastelemaan Suomen upeaa luontoa ja antamaan sille äänensä niin somessa kuin äänestyskopissakin.”

www.fi/aaniluonnolle

Lue lisää vaaleista sivuilta 12–16.

Saimaannorppa

HYÖTYI TUISKUISTA

TEKSTI JOONAS FRITZE • KUVA JUHA TASKINEN / WWF

Saimaan rannoille kinostui tänä vuonna paljon lunta. Se oli hyvä uutinen erittäin uhanalaiselle saimaannorpalle, joka synnyttää poikasensa kinokseen kaivamaansa luolamaiseen pesään.

”Norppa kaivaa pesänsä tammi-helmikuun aikana, jolloin lunta tuli todella runsaasti. Koska kinoksia riitti, vapaaehtoisten ei pitänyt tarttua tänä vuonna lumikoliin norpan auttamiseksi”, kertoo WWF:n aluevastaava **Ismo Marttinen**.

Helmikuun puolivälissä lämpötila kävi vuoroin nollan kummallakin puolella. Tämä vahvisti kinoksia entisestään, ja pesimätilanne näytti hyvältä lehden mennessä painoon.

Vähälumisina talvina WWF on kolannut norpille apukinoksia yhdessä Metsähallituksen, Itä-Suomen yliopiston ja vapaaehtoisten kanssa. Vuosina 2014–2018 tehtiin yhteensä yli 1 000 apukinosta, joihin syntyi 264 kuuttia.

”Apukinosten kolaaminen on ollut viime vuosina äärimmäisen tärkeää. Jos poikasot olisivat syntyneet avoimelle jäälle, ne eivät olisi olleet suojassa kylmältä, pedoilta ja häirinnältä. Tällaisina talvina jopa puolet poikasista olisi voinut kuolla. Vaikka apukinoksia ei tänä vuonna tarvittu, olemme valmiita auttamaan taas tulevaisuudessa”, Marttinen sanoo.

Saimaannorppia arvioidaan olevan nyt 380–400 yksilöä. Norppa on kuitenkin edelleen erittäin uhanalainen ja tarvitsee ihmisen apua vielä pitkään.

”Jos norppa häviää Saimaalta, se häviää koko maailmasta. Norpan suojelu on kunnia-asia kaikille suomalaisille, etenkin meille Saimaan rannalla asuville”, Marttinen sanoo. ■

Turskasta ja IHMISEN TYHMYYDESTÄ

Kanada on hieno maa. Paljon Pohjoismaiden kaltainen, tosin vielä etevämpi jääkiekossa. Sen kirjastojärjestelmääkin on sanottu maailman parhaaksi. Mutta kun on kyse luonnonvarojen käytöstä, Kanadassa ollaan yhtä onnettomia kuin muualla. Itse asiassa yksi surullisimmista esimerkeistä ihmisen typeryydestä ja lyhytmuistisuudesta tulee Kanadasta.

Kanadan itärannikko eli viisisataa vuotta turskankalastuksesta. Jotkin alueet, kuten Newfoundlandin saari, olivat täysin riippuvaisia turskasta. Meri olikin tuottoisa vuodesta toiseen – kunnes se ei enää ollut. 1990-luvun alussa Pohjois-Atlantin turskakannat romahtivat katastrofaalisesti. Turskaa oli messä yhtäkkiä vain yksi prosentti 1980-luvun saaliisiin verrattuna. Kanada julisti kalastuskiellon, mutta liian myöhään. Turskakannat olivat jo päässeet romahtamaan viranomaisten siunauksella.

Turskakantojen romahtaminen oli Newfoundlandissa kuin maailmanloppu. Lähes 40 000 ihmistä menetti työpaikkansa, heistä 10 000 kalastajia. Valtava määrä ihmisiä muutti Newfoundlandista pois työn perässä. Saarella jokaisella oli läheinen, joka oli joutunut lähtemään. Luulisi, että tällainen opetus jäisi mieleen.

Vähitellen ihmiset toipuivat shokista. Osa alkoi kalastaa rapuja ja muita äyriäisiä, joista sai markkinoilla hyvän hinnan. Ne ovat tuoneet elinkeinon monille, mutta viime vuosina äyriäistenkin kannat ovat osoittaneet heikkenemisen merkkejä.

Yhtäkkiä alkoi kuitenkin kuulua kummia. Pohjois-Atlantin turskakannat vaikuttivat elpyvän. Se viritti uuden toivonkipinän monilla itärannikon paikkakunnilla.

Mikä olisi ollut järkevää tässä tilanteessa? Antaa kantojen elpyä kunnolla? Vai juhlia turskan paluuta nostamalla jälleen saalismääriä? Tutkijat varoittivat ankarasti jälkimmäisestä vaihtoehdosta. He kirjoittivat tiedelehti Naturessa, että turskakannat eivät kestä ankaraa verotusta. Hallitus antoi kuitenkin periksi lobbareille: jalostamot odottivat kalansaaliita, työttömät töitä. Niinpä päättäjät sallivat

kalastajien tuoda vuonna 2017 maihin turskaa kolminkertaisesti verrattuna vuoteen 2015. Menneistä virheistä ei oltu opittu. Kenellekään ei liene yllätys, että turskakannat ovat jälleen pienentyneet 30 prosentilla, ja saalismääriä on jouduttu laskemaan.

Vaikka tarina ei kerro paljon hyvää ihmisestä, se kertoo paljon hyvää kalasta. Se, että turska tuli takaisin, on eräänlainen ihme. Moni ehti ajatella, ettei niin kävisi koskaan. Turskan paluussa meni kuitenkin vain 25 vuotta. Hyviä uutisia on kuulunut myös muualta Pohjois-Amerikasta. Monet suojellut kalakannat ovat alkaneet elpyä.

Tämä tarkoittaa, että kalat voivat ponnistaa takaisin vaikeastakin aallonpohjasta, jos niille vain annetaan siihen aikaa ja mahdollisuus. Kalakantojen elpyminen oli seurausta rajoituksista, jotka asetettiin 15–25 vuotta sitten. Nuo päätökset kannatti tehdä. Niiden vaikutuksia kannatti odottaa. Ja kannattaa odottaa edelleen. ■

JANI KAARO ON TOIMITTAJA JA TIETOKIRJAILIJA, JOKA VUOROTTELEE WWF-LEHDEN KOLUMNISTINA RONJA SALMEN KANSSA.

Piilossa VIIDAKON

TEKSTI KATJA RÖNKKÖ

Lähes puolet maailman vuorigorilloista elää yli 20 000 vuotta vanhassa läpitunkemattomassa viidakossa. Juuri nyt gorilloiden tulevaisuus näyttää valoisammalta kuin aikoihin.

Päiväntasaajalla kasvaa ikivanha metsä, jonka nimi kertoo, ettei ihmisellä ole sinne asiaa. Kongon demokraattisen tasavallan, Ugandan ja Ruandan raja-alueilla sijaitseva Bwindi Inpenetrable National Park tarkoittaa läpitunkematonta kansallispuistoa. Se on tunnettu ennen kaikkea puistossa elävistä uhanalaisista vuorigorilloista.

”Mihin tahansa meneekin, vastassa on joko upottava suo tai erittäin jyrkkä rinne. Organisoimme viime vuonna Bwindin kansallispuistossa laajan gorillatutkimuksen. Olosuhteet aiheuttivat tutkimukselle suurimman haasteen”, kertoo International Gorilla Conservation Programmen johtaja **Anna Behm-Masozera** sähköpostilla Ruandan Kigalista.

Bwindin kansallispuiston viidakko on yksi maailman vaikeakulkuisimmista. Metsässä

voi liikkua ainoastaan jalan, eikä polkujakaan ole kuin nimeksi. Gorillalaskentojen ja tutkimuksen tekeminen on vaikeaa kansallispuiston alueella, mutta eläimille vaikeakulkuisuudesta on hyötyä. Hankalat olosuhteet ovat hidastaneet alueen taloudellista hyödyntämistä, joten Bwindissä on edelleen paljon gorilloille täydellisiä metsäalueita.

Hyviä uutisia ulosteista

Vuosi sitten keväällä Behm-Masozeralla oli aihetta iloon. Tutkimustulokset vuosina 2015 ja 2016 tehdyistä laskennoista olivat viimein valmiit julkaistaviksi, ja uutiset olivat uskomattoman hyviä: vuorigorilloiden määrä oli kasvanut huomattavasti, jopa useilla sadoilla yksilöllä. Bwindin kansallispuistossa elää tällä hetkellä noin

400 ja sen naapurissa sijaitsevassa Virungan kansallispuistossa noin 600 vuorigorillaa.

”On vaikeaa kuvailla, kuinka tyytyväinen olin. Ajattelin, että ihmisillä todella on taitoa ja voimaa suojella elämää tällä planeetalla”, Behm-Masozera sanoo.

Gorilloiden määrä on tärkeä tietää, jotta lajia voidaan suojella. Tutkimus tehdään pääosin gorilloiden ulosteita keräämällä, koska niistä saadaan tietoa eläinten dna:sta ja sukulaisuussuhteista.

”Gorillalaskentoihin osallistui suoraan tai epäsuorasti satoja ihmisiä. Konkreettista kenttätöitä laskennoissa teki 118 ihmisen joukko, johon kuului muun muassa gorillalaskijoita, ryhmänjohtajia, metsänvarti-joita, kuljettajia, turvamiehiä ja kokeja”, Behm-Masozera sanoo.

Jokainen ryhmä oli kentällä kaksi viikkoa putkeen.

”Voi vain kuvitella, kuinka haastavaa esimerkiksi peseytyminen ja ruonlaittaminen on, sillä kaikki tarvikkeet pitää kantaa mukana viidakossa.”

Koskettava kohtaaminen

Vuorigorilloita uhkaavat pitkälti samat asiat kuin uhanalaisia lajeja muuallakin: elinympäristöjen pieneneminen ja ilmastonmuutos. Lisäksi vuorigorilloita jää kiinni muille eläimille tarkoitettuihin ansoihin, ja poikasia myydään laittomasti esimerkiksi lemmikeiksi.

Anna Behm-Masozeran tavoite on äärimmäisen uhanalaisten vuorigorilloiden pelastaminen sukupuutolta. Suurin

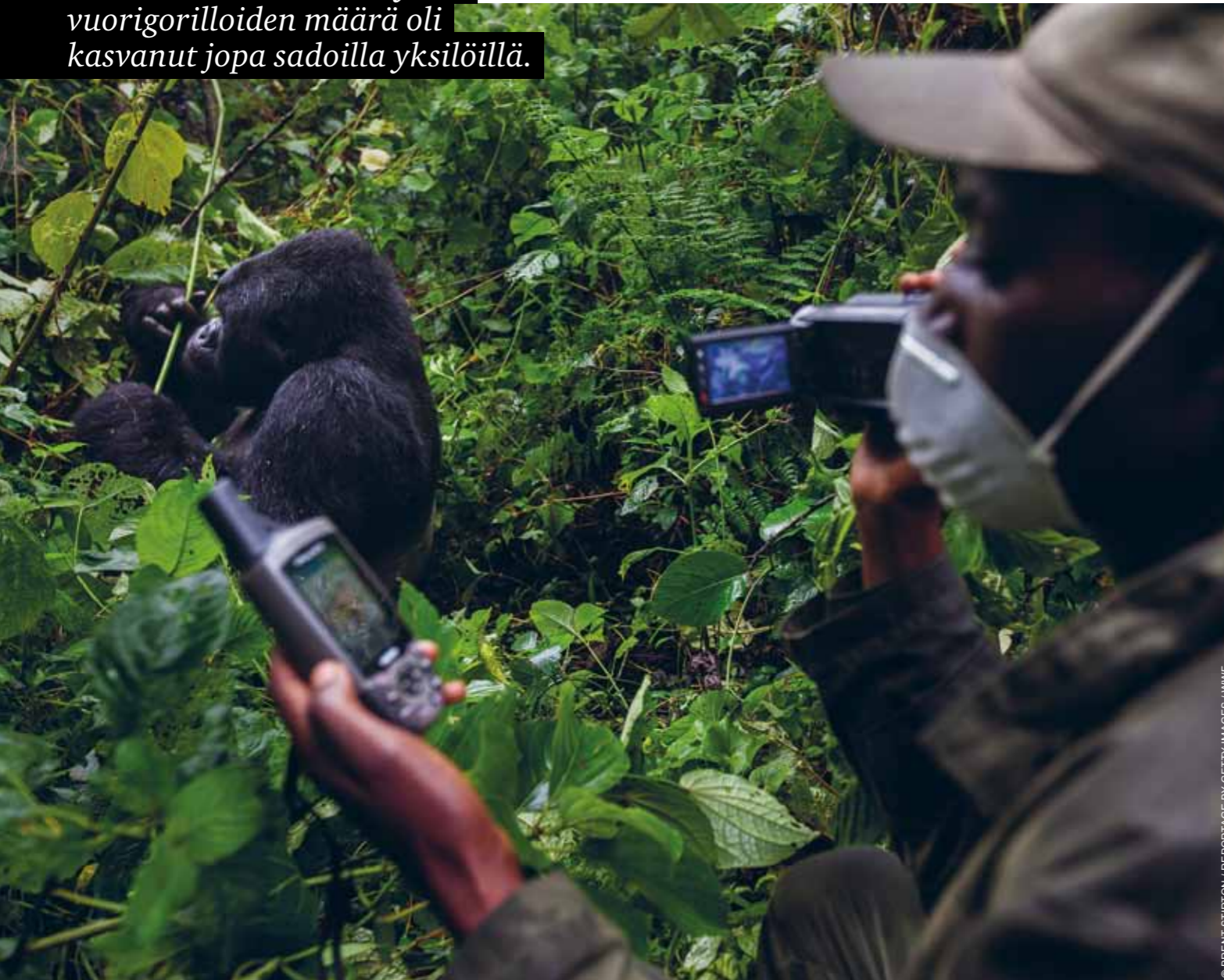

osa työstä tehdään tietokoneella ja neuvot-telupöydissä, mutta välillä Behm-Masozera pääsee myös kentälle.

”Yöt ovat kylmiä vuoristometsässä. Pilvien lomasta siivilöityvät kapeat auringonsäteet olivat juuri alkaneet lämmittää, kun seurasimme naarasgorillan puuhia pienen matkan päästä. Se söi lehtiä rauhassa, kunnes yhtäkkiä lopetti, nosti katseensa auringon kiilaan, sulki silmänsä ja nautti lämmöstä. Hetki oli niin rauhoittava, että sen muistelu antaa minulle edelleen voimia jatkaa vuorigorilloiden suojelua.”

WWF rahoittaa International Gorilla Conservation Programmen työtä yhdessä Flora&Fauna Internationalin kanssa.

Gorillalaskentojen tulokset olivat uskomattoman hyviä: vuorigorilloiden määrä oli kasvanut jopa sadoilla yksilöllä.

Turismi voi pelastaa gorillat

Mitä harvinaisemmaksi jokin laji käy, sitä kiihkeämmin me ihmiset haluamme sen nähdä. Tämä voi olla myös yksi uhanalaisten lajien suurimmista toivoista – joidenkin mielestä jopa ainoa.

Suuri osa matkailijoista tulee Ugandaan ja Ruandaan luontoelämysten ja gorilloiden takia. Yhtälö on yksinkertainen: varakkaat turistit haluavat nähdä gorilloja, joten ne kannattaa pitää hengissä. Uganda ja Ruanda ovat ymmärtäneet gorilloiden merkityksen taloudelleen. Uganda pitää gorillaturismia kaikkein tärkeimpänä kehityskohteenä maan taloudelle, ja Ruanda mainostaa gorillaturismiaan luksusmatkailuna.

Turismin kehittyminen on saanut osakseen myös kritiikkiä, sillä suurimmalla osalla paikallisista ei ole mahdollisuuksia päästä näkemään lähiluontonsa aarteita. Gorillaturismilla on myös muita kääntöpuolia. Turistijoukot kuluttavat maastoa sekä tuovat mukanaan jätettä, viruksia ja meteliä. Turismi tarkoittaa usein myös lisääntyvää infrastruktuuria, kuten teiden rakentamista.

”Meidän täytyy pitää huolta, että turismi on tehokkaasti säänneltyä. Silloin turismi tuo myös lisää tuloja paikallisille ja luonnonsuojeluun. On ollut upeaa havaita, että gorilloiden suojelu ei rajoitu pelkästään kansallispuiston henkilökuntaan ja järjestöihin, vaan myös Bwindin naapurissa elävät yhteisöt ja kyläläiset haluavat suojella niitä”, International Gorilla Conservation Programmen johtaja **Anna Behm-Masozera** sanoo.

Anna Behm-Masozera johtaa Afrikassa gorilloiden suojeluun erikoistunutta järjestöä, jota myös WWF tukee.

Vaikuttamisen PAIKKA

TEKSTI ANNE BRAX • KUVITUS KATRI VIRTALAAKSO

*Vaikka voimme auttaa
ympäristöä arkivalinnoillamme,
tärkeimmät luontoa koskeat
päätökset tehdään eduskunnassa.*

Ilmastonmuutos etenee, ja luonto köyhtyy. Siksi ei ole ihme, että yhä useammat ihmiset potevat ympäristöahdistusta ja pohtivat, miten he voisivat omilla kulutusvalinnoillaan vähentää ympäristön kuormittumista.

Yksilöiden kulutusvalinnat ovat tärkeitä. Ilmaston ja luonnon monimuotoisuuden kannalta on ratkaisevaa esimerkiksi se, kuinka paljon ja minkälaista lihaa syömme. Ruokakaupan lisäksi teemme merkittäviä ympäristöpäätöksiä liikenteessä ja kotona.

Poliitikot ohjailevat näitä valintoja: maatalouspolitiikka ohjaa valintojamme ruokakaupassa, verotuet säätelevät polttoainien hintoja. Niinpä teemme tärkeimmät päätöksemme äänestyskopissa, sanoo Helsingin yliopiston ympäristöpolitiikan professori **Janne Hukkinen**.

”Vakavimpien ympäristöongelmien voittamiseksi tarvitsemme syvälle koko yhteiskuntaan ulottuvia rakenteellisia ratkaisuja. Päittäjien on tehtävä sellaista politiikkaa, joka rohkaisee yksilöitä ympäristöystävälliseen käyttäytymiseen”, Hukkinen sanoo. ▶

Hukkisen mielestä seuraavan eduskunnan pitäisi verottaa tuntuvammin muun muassa lentoliikennettä, energian tuottamista fossiililla polttoaineilla sekä punaisen lihan syömistä. Sen sijaan sähköautojen, lämpöpumppujen ja aurinkopaneelien ostamista pitäisi hänen mielestään tukea taloudellisesti.

Hukkisen mukaan on ajan hengen mukaista korostaa yksilön valinnanvapautta. Pakottamista esimerkiksi lainsäädännöllä tai kannustamista taloudellisen ohjailun kautta kavahdetaan. Hän pitää tätä ristiriitaisena.

”Arjessahan on valtavasti käskyttämistä jo nyt: ajatellaan vaikka liikennesääntöjä tai turvavyöpakkoa! Tätä ei vain nähdä”, Hukkisen huomauttaa.

Olemme velkaa luonnolle

Siinä missä esimerkiksi punaisen lihan korkeampi verotus vaikuttaisi ympäristöön vä-

lillisesti ohjaamalla yksilöiden käyttäytymistä, osa seuraavien neljän vuoden aikana tehtävistä päätöksistä vaikuttaa suoraan suomalaiseen luontoon.

WWF:n suojelujohtaja **Jari Luukkosen** mukaan Suomessa ei ole riittävästi luonnonsuojelualueita, mikä johtuu riittämättömistä määrärahoista.

”Luonnonsuojelualueiden hankintaan pitää varata ensi hallituskaudella vähintään 100 miljoonaa euroa vuodessa. Myös muuta luonnonsuojelun rahoitusta pitää lisätä”, Luukkosen sanoo.

Ympäristöhallinnon osuus valtion budjetista on häviävän pieni. Silti päättäjät kertovat olevansa luonnosta huolissaan.

”Tämä on iso ristiriita. Päättäjien näyttää olevan vaikea ymmärtää, missä tilassa esimerkiksi metsäluontomme on. Puhutaan vain siitä, miten metsämme kasvavat, vaikka metsien luontotyypeistä jopa 76 prosenttia on uhanalaisia. Jos vaikkapa työllisyyden tai talouden tunnusluvut olisivat noin kielteisiä, käynnistettäisiin massiivinen pelastusohjelma. Luonto tarvitsee nyt sellaisen”, Luukkosen sanoo.

Lainsäädännön muutoksista Luukkosen mainitsee tärkeimpänä vesilain muutoksen.

”Vesilakia muuttamalla voitaisiin vauhdittaa kalateiden rakentamista moniin patoihin. Kalateiden rakentamisesta hyötyisivät etenkin uhanalaiset vaelluskalat, kuten lohi ja taimen, joiden kulku lukuisissa joissa ja puroissa pysähtyy tällä hetkellä patoihin.”

Nyt valittavan eduskunnan on lisäksi tehtävä ilmastopäätöksiä välittömästi. Nykyiset ilmastotoimet eivät riitä vaan johtavat ilmaston kolmen asteen lämpenemiseen ja katastrofaalisiin seurauksiin ihmisille ja luonnolle. WWF kampanjoi yhdessä kahdeksan muun ympäristö- ja kehitysjärjestön kanssa, jotta ilmastoasiat olisivat vaaleissa tapetilla.

”Haluamme hallitusohjelman, joka varmistaisi poliitikkojen siirtymisen sanoista oikeisiin tekoihin. Esimerkiksi fossiilisten polttoaineiden käyttö pitää lopettaa vuoteen 2035 mennessä, ja ympäristölle haitalliset tuet pitää vihdoinkin lakkauttaa”, Luukkosen toteaa.

Suomen oltava edelläkävijä

Päättäjillä oli Janne Hukkisen mielestä jo kolmisenkymmentä vuotta sitten käytös-

sään tieteellistä tietoa ympäristöongelmien laajuudesta ja vakavuudesta. Silloin olisi ollut Hukkisen mielestä mahdollista aloittaa yhteiskuntien rakenteellinen muuttaminen kestävämpään suuntaan. Nyt on ajautettu tilanteeseen, jossa kymmenessä vuodessa on saatava aikaan radikaaleja muutoksia.

”Taivas ei kymmenen vuoden kuluttua putoa, mutta olemme silloin ehkä laukaiseet käyntiin prosesseja, joista ei ole paluuta. Niitä ovat vaikkapa merien lämpötilan raju nousuminen tai arktisten alueiden jää- ja lumipeitteen katoaminen, joka kiihdyttää ilmaston lämpenemistä entisestään”, Hukkinen ennustaa.

Poliitikkoja on kuitenkin vaikea vakuuttaa siitä, että on kiire. Suomalaisessakin julkisessa keskustelussa on näkynyt se, että muu-

stosten tielle ei haluta lähteä ensimmäisenä.

”Emme voi tehdä mitään ennen kuin muutkin tekevät” -asenne ei johda mihinkään. Aina on ollut edelläkävijöitä, jotka näyttävät muille esimerkkiä. Jos Suomi ei ole tällainen maa, mikä maa sitten on?”

Hukkinen on kaikesta huolimatta optimistinen poliitikkojen ja kansalaisten muutoshalun suhteen. Hän ottaa esimerkiksi viime sodan jälkeisen jälleenrakennuksen, jolloin suomalaiset saatiin puhaltamaan yhteen hiileen ja tuloksia syntyi.

”Nyt kyse on vielä isommasta haasteesta. Meidän on ymmärrettävä, että tarvitsemme ekologista jälleenrakennusta”, Hukkisen sanoo.

”Eduskuntavaalit ovat tulossa. Äänestäjien on löydettävä ehdokkaat, jotka näkevät ison kuvan ja ovat visionäärisiä.” ■

Listasimme 16 toimenpidettä, joihin seuraavan hallituksen pitää tarttua. Kysyimme puolueilta, mihin niistä ne sitoutuvat. Vastaukset osoitteessa wwf.fi/vaalit

Ei avohakkuille ja LISÄÄ SUOJELUA

TEKSTI MINTTU-MAARIA PARTANEN • KUVITUS KATRI VIRTALAAKSO

Kysyimme suomalaisilta, millaisia päätöksiä poliitikkojen pitäisi luonnon puolesta tehdä. Tulos on selvä. Enemmistö suomalaisista toivoo lisää rahaa luonnon-suojelulle, turhien patojen purkamista ja avohakkuiden rajoittamista ympäristölle tärkeillä alueilla.

Valtion on kasvatettava luonnonsuojelun rahoitusta merkittävästi luonnon köyhtymisen pysäyttämiseksi.

57 % Kyllä

20 % Ei

23 % En osaa sanoa

Yli puolet suomalaisista kannattaa luonnonsuojelun rahoituksen lisäämistä. Asialla on kiire, sillä vaikka Suomi on sitoutunut pysäyttämään Suomen luonnon köyhtymisen vuoteen 2020 mennessä, tavoitteeseen ei olla pääsemässä. Luonnon tila on heikentynyt entisestään viimeisten kymmenen vuoden aikana. Luonnonsuojelualueita on perustettava lisää, jotta luonnon köyhtyminen voidaan pysäyttää. Hallitus on kuitenkin leikannut voimakkaasti tällä vaalikaudella luonnonsuojelualueiden perustamiseen varattua rahoitusta. Tällä hetkellä suojelualueiden perustamiseen käytetään alle 30 miljoonaa euroa vuodessa, kun ympäristölle haitallisia tukia budjetissa on arviolta 3,5 miljardia.

Avohakkuuta on rajoitettava lakisääteisesti alueilla, joilla niistä on suurin haitta ympäristölle.

77 % Kyllä

12 % Ei

11 % En osaa sanoa

Useampi kuin kolme neljästä suomalaisesta rajoittaisi lailla avohakkuuta alueilla, joissa hakkuista on suurin haitta ympäristölle. Tällaisia alueita ovat esimerkiksi turvemaat, lehdot, vesistöjen rannat ja pohjoiset alueet. Avohakkuut ovat olleet suomalaisessa metsänhoidossa vallitseva käytäntö vuosikymmenten ajan. Metsät toimivat luonnon monimuotoisuuden kehona, mutta avohakkuut ovat ajaneet sadat lajit sukupuuton partaalle. Avohakkuut ovat haitallisia myös ilmastolle, sillä niistä tulee hiilen lähde jopa vuosikymmeniksi. Siksi metsät on säilytettävänä metsinä, sillä vahvoina hiilinieluinä ne ovat elintärkeitä ilmastomuutoksen torjumisen kannalta.

Energiantuotannoltaan merkittävyyttä vesivoimapatot tule purkaa joistamme vaelluskalantojen elvyttämiseksi.

72 % Kyllä

12 % Ei

16 % En osaa sanoa

Yli 70 prosenttia suomalaisista olisi valmiita purkamaan pieniä vesivoimapatotja vaelluskalojen suojelemiseksi. 65 prosenttia Suomen vesivoimaloista ovat pienitehoisia, korkeintaan viiden megawatin voimaloita. Niiden osuus vesivoimalla tuotetusta sähköstä on viisi prosenttia. Mini- ja pienvoimat haittaavat kuitenkin merkittävästi vesiluonnon monimuotoisuutta ja estävät esimerkiksi lohien, taimenten ja vaellusikojen nousun lisääntymisalueilleen. Kaikki kotimaiset vaelluskalat ovat uhanalaisia tai silmälläpidettäviä. WWF haluaa, että tuleva hallitus laatii valtakunnallisen suunnitelman pienten vesivoimaloiden hallitusta alasajosta.

TÄLLÄ PALSTALLA ASIAANTUNTIJAMME YRITTÄVÄT VASTATA VAIKEISIIN KYSYMYKSIIN YMMÄRRETTÄVÄSTI.

Valtionyhtiöltä vaaditaan SELKÄRANKAA

TEKSTI: JOONAS FRITZE

Fortum osti viime vuonna lähes 50 prosenttia saksalaisen energiayhtiö Uniperin osakkeista. Miksi yrityskauppa ja sen seuraukset kiinnostavat WWF Suomea, ohjelmapäällikkö Jussi Nikula?

Kun valtionyhtiö Fortumista tuli Uniperin suuromistaja, Suomen vastuulle siirtyi välillisesti valtava määrä haitallisia ja ilmastomuutosta kiihdyttäviä päästöjä. Uniperilla on kivihiililaitoksia ympäri Eurooppaa, ja niiden päästöt vastaavat noin puolta koko Suomen vuosipäästöistä.

Miksi Fortumin toimien pitäisi kiinnostaa veronmaksajaa? Fortumin suurin omistaja on Suomen valtio, käytännössä siis sinä ja minä. Valtion ohella Fortumilla on muitakin omistajia, suurimpina Kela ja eläkeyhtiöt Ilmarinen, Valtion eläkerahasto, Elo, Varma ja Keva. Ilmastomuutoksesta huolestuneiden kansalaisten mieleen ei taatusti ole se, että heidän eläkkeensä ovat nyt kiinni saastuttavassa tuotannossa.

Mitä merkitystä sillä on, kuka omistaa Uniperin kivihiililaitokset?

On mahdollista, että Fortum suunnittelee hankkiutuvansa eroon kivihiililaitoksista myymällä ne. Tämä muistuttaisi Ruotsin valtiollisen energijätin Vattenfallin ratkaisua vuonna 2016, kun Vattenfall myi kiistellyt hiilivoimalansa tšekkiyhtiö EPH:lle. Ratkaisu oli laajasti kansalaisjärjestöjen paheksuma, sillä myynti voi jopa lisätä päästöjä ilmakehään, jos ostajan motiivi on netota laitoksilla lyhyellä tähtäimellä mahdollisimman paljon. Mikäli Fortum myy kivihiililaitoksensa sen sijaan, että toimisi vastuullisesti ja ajaisi laitosten sulkemista ripeässä aika-tilaus, se pesee kätensä työstä, joka on pakko tehdä.

Mitä Fortumin pitäisi tehdä?

Fortumilla on nyt poikkeuksellinen mahdollisuus osoittaa, mitä ilmastomuutoksen torjunta käytännössä tarkoittaa. Vaadimme yhdessä lukuisten muiden järjestöjen kanssa Fortumia ajamaan Uniperin hiilivoimaloiden sulkemista vuoteen 2030 mennessä. Fortumin strategia perustuu vähähiilisyteen. Nyt Fortum ratkaisee, toteuttaako se tätä strategiaa.

Miksi asia on tärkeä?

Ilmaston lämpeneminen ihmisen toiminnan seurauksena on yksi suurimmista maailmanlaajuisista kriiseistämme. Se vaikuttaa kielteisesti jo nyt ihmisiin ja luontoon ympäri maailmaa, myös meillä Suomessa. Ilmastomuutoksen torjunta edellyttää, että Euroopan on oltava kokonaan vapaa kivihiilestä vuoteen 2030 mennessä.

Jos ja kun kivihiilen käytöstä aikanaan luovutaan, mitä vaihtoehtoja sille on?

Energiantuotantoon tarvitaan nyt mittava muutos, jossa polttoon perustuvat ratkaisut korvataan mahdollisimman laajasti moderneilla uusiutuvilla energianlähteillä ja joustavilla ratkaisuilla. Energiatehokkuus, tuuli-, aurinko ja geotermienergia, lämpöpumpit, kysyntäjousto, vahvat siirtoverkot, liikenteen sähköistyminen ja mahdolliset energiavarastot tarjoavat kestävästi reseptin energiaratkaisuille. ■

FORTUMISTA TULI VIIME VUONNA SAKSALAISEN ENERGIAYHTIÖ UNIPERIN SUURIN YKSITTÄINEN OMISTAJA. NYT FORTUMIN ON KANNETTAVA VASTUUNSA JA AJETTAVA UNIPERIN SAASTUTTAVIEN KIVIHIILILAITOSTEN SULKEMISTA, SANOO WWF:N OHJELMAPÄÄLLIKKÖ JUSSI NIKULA.

AKI-PEKKA SINIKOSKI / WWF

Tuoreita

ONNISTUMISIA

Kiitos tuestasi. Nämä ajankohtaiset onnistumiset eivät olisi mahdollisia ilman pitkäjänteisiä tukijoitamme.

© PETTERI HAUTAMA / WWF

Lakiuudistuksella elintilaa uhanalaisille kaloille

Vaikutimme vuodenvaihteessa voimaan tulleeseen yksityistielain uudistukseen, joka lupaa hyvää uhanalaisille vaelluskaloille. Vaelluskalat, esimerkiksi taimen ja lohi, ovat uhanalaisia, koska ne eivät pääse nousemaan joissa ja puroissa sijaitseville lisääntymisalueilleen. Esimerkiksi pato tai tierumpu voi katkaista kalojen nousun. Suomessa on arviolta 30 000 tie- ja siltarumpua, jotka pysäyttävät kalojen matkan. Lakiuudistuksen

myötä uhanalaisten kalojen vapaa liikkuminen on keskeinen peruste, jolla yksityisteiden kunnostuksiin myönnetään valtionavustuksia. Esimerkiksi tierumpu voidaan kunnostuksen yhteydessä vaihtaa suurempaan ja asentaa uoman pohjaan, jolloin kalat voivat jatkaa vaellustaan sen läpi. Muutos tulee kreivin aikaan, sillä osa Suomen vaelluskaloista on vaarassa kadota vesistämme kokonaan.

Salametsästäjät ryhtyvät lumileopardin suojelijoiksi

Venäjällä Altain tasavallassa on saatu aikaan positiivinen asennemuutos lumileopardin suojelussa. Vielä 1990-luvulla monet alueen asukkaat salametsästäivät lumileopardeja, ja vuosia sitten alueella oli satoja ansoja. Nykyään paikalliset asukkaat suojelevat lumileopardeja WWF:n tuella, ja alue on ansaton. Muutos paikallisten metsästäjien asenteissa on saatu aikaan osoittamalla heille lumileopardien olevan arvokkaampia elävinä kuin kuolleina. WWF onkin havainnut alueella asuvien lumileopardien määrässä pientä kasvua. Oheisessa tuoreessa kuvassa lumileopardi-perhe kulkee vanhan salametsästysansan päällä.

© WWF / SALUGENSKY NATIONAL PARK

Sumatransarvikuonon siirto onnistui Indonesiassa

Onnistuimme marraskuussa siirtämään äärimmäisen uhanalaisen sumatransarvikuonon parempaan turvaan Borneon saarella Indonesiassa. Useat toimijat siirsivät yhteistyössä naarassarvikuono Pahun sirpalemaiselta ja pieneltä metsäalueelta suojelualueelle, jossa salametsästäjät ja kaivosteollisuuden laajeneminen eivät uhkaa sitä. Vilellä sumatransarvikuonoja on jäljellä enää arviolta 80 yksilöä, ja niiden elinalueet vähenevät jatkuvasti. Villieläinten siirto on viimeinen keino lajin suojelussa, kun niiden elinoloja ei voi enää muilla keinoin turvata.

© ALAN COMBES / WWF-FINLAND

Aasiasta löytyi yli 150 tuntematonta lajia

Kaakkois-Aasiasta on jälleen tehty huikeita löydöksiä: Mekongin alueelta löydettiin 157 ennestään tuntematonta lajia. Raporttimme esittelee alueelta löytyneitä nisäkkäitä, sammakkoeläimiä, kaloja, matelijoita ja kasveja. Mekongista on 20 vuoden aikana löytynyt yhteensä uskomattomat 2 681 ennestään tuntematonta lajia. Huono uutinen on, että saatamme menettää lajeja pysyvästi jo ennen niiden löytämistä, sillä lajin elinympäristöt katoavat hälyttävää tahtia.

© FAN PENGFEI

Espanja oikeuteen kosteikon tuhoamisesta

Espanjan valtio joutuu vihdoinkin vastuuseen Doñanan arvokkaan kosteikkoalueen tuhoamisesta. Espanjan-toimistomme valituksen seurauksena EU-komissio ilmoitti vievänsä Espanjan valtion Euroopan unionin tuomioistuimeen. Doñanan kosteikkoalueella pohjaveden pinta on laskenut ja veden laatu heikentynyt hälyttävästi, mistä kärsivät useat alueen suojellut lajit. Syypää on laitton vedenotto kosteikkoalueelta mansikan tehoviljelemiseksi. Oikeustapaus on tärkeä osoitus siitä, että EU:n vesipuidedirektiivi on äärimmäisen tarpeellinen. Myös me olemme kampanjoineet direktiivin säilyttämisen puolesta.

© NATURE.COM / JUAN CARLOS MUNOZ / WWF

Valomerkki

ILMASTON PUOLESTA

TEKSTI NOORA LAAKSONEN

Lauantaina 30. maaliskuuta vietetään jälleen WWF:n Earth Houria, jolloin ihmisiä kannustetaan sammuttamaan tunniksi turhat valot ilmaston puolesta. Valojen sammuttamisella jokainen voi näyttää, että on huolissaan ilmastomuutoksesta ja ympäristön tilasta.

Viime vuonna valot sammuiivat ympäri maailmaa lähes 18 000 tunnetusta maamerkistä, ja aihetunniste #EarthHour näkyi miljoonia kertoja sosiaalisessa mediassa. Earth Hour on kuitenkin enemmän kuin tunnin kestävä tempaus: se on kasvanut globaaliksi kansanliikkeeksi ilmaston ja ympäristön puolesta.

Earth Hourin innoittamana on esimerkiksi suojeltu merialueita Argentiinassa, vaihdettu hehkulamppuja ympäristöystävällisiin LED-lamppuihin Nepalissa, kampanjoitu muovipussien käytön vähentämiseksi Galapagossaarilla ja Kiinassa, istutettu puita

Indonesiassa ja edistetty lakeja metsäkadon vähentämiseksi Ugandassa.

Suomessa WWF kannustaa osallistumaan tapahtumaan syömällä Earth Hour -iltana, ja mielellään myös siitä eteenpäin, ilmasto- ja ympäristöystävällisesti: vähemmän lihaa ja enemmän kasviksia ja kestävästi pyydettyä kalaa. Tule sinäkin mukaan sammuttamalla valot ja järjestämällä vaikkapa kynttiläillallinen ystävien kanssa. ■

Sammuta valot 30.3. klo 20.30–21.30.

Earth Hourin kampanjakasvo Evelinan haastattelu sivulla 26.

Earth Houria vietetään ympäri Suomea. Kaikki tapahtumat kartalla: earthhour.fi

Lapland Hotels

”Pallaksella tuomme esiin puhdasta tunturin pimeyttä ja luonnon elämyksiä, kun hiihtokeskuksen ja hotellin valot sammuvat. Ihmiset ovat esimerkiksi retkeilleet tähtitaivaan alla ja kuunnelleet akustista musiikkia kynttilänvalossa. He ovat olleet hyvin otettuja ja innoissaan. Tapahtuma herkistää ihmiset ajattelemaan, mitä mikäkin merkitsee.”

– Juuso Holstein, Lapland Hotels

PALLAS

Kuukkelin päiväkoti

”Me vietämme Earth Houria koko edeltävän perjantain. Siitä on tullut jo perinne. Lapsille on ollut tärkeää, että turhat valot sammutetaan. He myös askartelevat siitä muistutuslappuja valokatkaisimien viereen. Lasten ideoita kuunnellaan.”

– Mira Aro, Kuukkelin päiväkoti

OULU

KUOPIO

Steinerkoulun ravintola Versokas

”Vietämme Earth Hour -viikolla kasvisruokaviikkoa. Me menemme muutenkin kasvisruoka ja luomu edellä ruokalistojen suunnittelussa. Meillä on aina tarjolla kasvisruokavaihtoehto, ja Earth Hour -viikolla tarjoamme vain kasvisruokia. Kukaan ei ole jättänyt syömättä.”

– Janne Finnä, Ravintola Versokas

SALO

Salon Tasauskohtauspaja

”Järjestämme Salon kaupungin ja muutamien muun yhdistyksen kanssa jo toista kertaa ilmaisen ulkoilmatapahtuman kaupunkilaisille. Viime vuonna ihmiset toivat kasvisruokia yhteiseen nyyttäripöytään ja kirjoittivat ilmastolupauksia. Haluamme valomerkillä muistuttaa, että ilmastotekoihin pitää ryhtyä nopeasti.”

– Paula Lönnemo, Tasauskohtauspaja

TÄLLÄ PALSTALLA
PÄÄSEVÄT ÄÄNEEN
IHMISET, JOTKA
SUOJELEVAT
LUONTOA KENTÄLLÄ.

Kanta

KATON ALLE

TEKSTI JA KUVA JOONAS FRITZE

Haahkojen lukumäärä on vähentynyt. Yhtenä syynä on merikotkan yleistyminen. WWF:n merikotkatyöryhmän puheenjohtaja Jouko Högmänder rakentaa katoksia pesivien haahkanaaraiden turvaksi.

”Haahka on yksi pohjoisen pallonpuoliskon yleisimmistä merilinnuista, mutta viime vuosikymmeninä sen kanta on kääntynyt laskuun Suomessa. Olen liikkunut vuosikymmeniä Saaristomerellä, laskenut siellä pesiviä haahkoja ja voinut todeta, että ulkosaariston haahkakanta on tällä hetkellä vain noin 10 prosenttia 1990-luvun huippuvuosista.

Haahkan ahdingon syyksi on esitetty sinisimpukan vähenemistä talvehtimisalueilla, samoin B1-vitamiinin niukkuutta Itämeren ravintoketjussa. Myös ihmisen Suomeen tuomat pedot, minkki ja supikoira, verottavat kantaa. Näyttää kuitenkin selvältä, että yksi merkittävä syy on merikotkakannan vahvistuminen. Merikotkat saalistavat haahkoja. Vaikka haahkanaaraan suojaväri on hyvä, se on alttiina saalistajille maateessaan kuukauden ajan hautomassa muniaan.

Olen huolestunut haahkan tilanteesta ja siksi mukana hankkeessa, jossa etsitään keinoja pesivien naaraiden suojelemiseksi merikotkilta. Tavoitteemme on selvittää, hyväksyykö haahka ihmisen tekemän suojan pesäpaikakseen. Esimerkiksi Islannissa ja Norjassa haahka on pesinyt jo pitkään ihmisen tekemien katosten alla.

Haahkan pesä voi olla avoimessa heinikossa tai kanervikossa, mutta usein emot tekevät sen katajatiheikön kätköön. Etsimme ystäväni **Jouko Lehtosen** kanssa vanhoja pesäpaikkoja ja rakennamme vanerisia katoksia niiden päälle ja välittömään läheisyyteen.

On selvää, ettemme voi suojata kaikkia hautovia naaraita. Paikallisesti katoksilla voi kuitenkin olla iso merkitys. Haahka on älykäs lintu, joka osaa matkia lajitovereitaan. Se tarkoittaa, että yhden naaraan asettuessa katoksen alle muut voivat omaksua tavan.

Katosten tekemisessä on kyse kokeilusta, jota täällä Turun seudulla johtaa Arkipelagia-seura. WWF maksaa katosten materiaalit ja koordinoi hanketta. Katoksia testataan muuallakin Suomessa, esimerkiksi Tammissaaren saaristossa ja Merenkurkussa. Luonnon- ja riistanhoidon säätiö ja Metsähallitus ovat mukana valtakunnallisissa kokeiluissa.

Meidän täytyy kokeilla erilaisia katoksia pitkään eri ympäristöissä ennen kuin saamme luotettavia tuloksia. Vasta sen jälkeen voimme päättää, kannattaako haahkan pesäsuojien tekemistä jatkaa laajemmin esimerkiksi paikallisten metsästäjien kanssa.

Omalli kohdallani haahkan suojeleminen sulkeutuu ympyrä. Noin 45 vuotta sitten aloitimme täällä Saaristomerellä merikotkan talviruokinnan, joka voitiin lopettaa jo parikymmentä vuotta sitten. Merikotkan pelastaminen sukupuuton partaalta on yksi Suomen luonnonsuojelun historian suurimmista onnistumisista, mutta kuten näemme, menestys ei tule ilmaiseksi.

Toivon todella, että katoksista on apua haahkalle. Se on näyttävä lintu ja keskeinen osa Itämeren ravintoketjua. Ja sen ääni: ihminen jää jostakin paitsi, jos ei pääse kuulemaan keväällä haahkan huutoa.” ■

LAHJA LUONNOLLE

Ainutlaatuisen luonnon suojeleminen ja maapallon vakavimpien ympäristöongelmien ratkaiseminen on mahdollista, kun toimimme yhdessä.

Tarvitsemme mukaan niin yksityisiä kuin yrityksiä ja muita yhteisöjä.

Alla olevat yritykset tukivat WWF:n luonnonsuojelutyötä yli 2 000 euron lahjoituksella jouluna 2018. Lämmin kiitos!

Lue lisää WWF:n yritys yhteistyöstä: wwf.fi/yritykset

Kummimaksut automaattisesti

Säännöllisesti lahjoittamalla olet vaivattomasti mukana tärkeässä työssä. Suoramaksua käyttävillä kummeilla lahjoittaminen hoituu jo automaattisesti. Jos käytät e-laskua, tiesithän, että kaikkein kätevimmin voit maksaa kuukausilahjoituksesi ottamalla käyttöön automaattisen hyväksynnän verkkopankissasi. Näin sinun ei tarvitse muistaa asiaa kuukausittain, vaan lahjoitussumma maksetaan automaattisesti ajallaan.

Tukijapalvelu

Puhelin: 040 192 3112, avoinna arkisin klo 9–16
Sähköposti: tukija@wwf.fi
Osoite: WWF Suomi, tukijapalvelu, Lintulahdenkatu 10, 00500 Helsinki
wwf.fi/kummipalvelu
Lahjoitustili: FI41 1572 3000 0111 89
BIC (Swift) NDEAFIHH

Uusien Norppa-arpojen myynti on alkanut!

Upeita palkintoja jaossa taas yli 84 000! Norppa ja suomalainen luonto voittavat jokaisella lunastetulla arvalla, ja sinäkin keskimäärin joka viidennellä. Kiitos tuestasi!

VOITTA
Toyota Yaris -hybridiauto

ARVO 21 900 €

Etkö saa vielä arpoja kotiisi?

Jos et ole maalisi-huhtikuun aikana saanut arpoja kotiisi, lisää nimesi arpojen postituslistalle osoitteessa wwf.fi/arpatilauks tai soita tukijapalveluumme puh. 040 192 3112. Näin olet mukana syksyn arpapostituksessa.

Arpojen myyntiaikana (18.3.–17.9.2019) voit myös pelata nettiarpoja tai tilata lisää perinteisiä paperiarpoja osoitteessa onlinearpa.net/wwf.

Tee syntymäpäiväkeräys luonnolle

Oletko ajatellut, että merkkipäivänasi haluaisitkin pyytää ystäviäsi antamaan lahjan luonnolle? Hieno juttu! Se onnistuu helposti WWF:n Oma keräys -nettipalvelun tai Facebookin varainkeruukampanjan kautta tai perinteisesti tilisiirtona.

wwf.fi/syntymapaivat

KURKKAU KAUPPAAN!

WWF-TUOTTEITA OSTAMALLA TUET TYÖTÄMME LUONNON HYVÄKSI.

Kassi kinaloon

Kulkeeko panda jo mukanasasi? Tukeva WWF-kangaskassi on arkinen apurisi, joka vie samalla viestä luonnonsuojelusta myös ympärillesi.

kauppa.wwf.fi/
wwf-kangaskassi/

© EMMI KARRIHO / WWF

Laura Lindstedt, Finlandia-palkittu kirjailija

Lue lisää ja jaa sivua: wwf.fi/ilmastokummiksi

"Ilmaston lämpeneminen vaikuttaa aivan kaikkeen maapallollamme. WWF:n Ilmastokummina tuen WWF:n valistus- ja vaikutustyötä. Tätä tärkeämpää avustuskohdetta on vaikea keksiä!"

© JARRO MIKKONEN

Tervetuloa TESTAMENTTI-ILTAAN

Yhä useampi edistää testamentilla itselleen tärkeitä arvoja. Järjestämme jälleen suosittuun testamentti-illan **torstaina 11.4. klo 17.00–19.00** toimistomme auditoriossa, Helsingin Sörnäisissä (Lintulahdenkatu 10).

Tilaisuudessa varatuomari Piia Jeremejeff käy läpi lainsäädäntöä, perintösuunnittelua ja kertoo esimerkkejä hyvistä ja huonoista käytännöistä. WWF Suomen pääsihteeri Liisa Rohweder puolestaan kertoo pitkäjänteisyyttä vaativasta työstämme, luonnon nykytilasta sekä siitä, kuinka pienikin testamenttilahjoitus WWF:lle on arvokas lahja luonnolle ja tuleville sukupolville.

Ilmoittaudu maksuttomaan tilaisuuteen täällä: wwf.fi/testamentti

Voit ilmoittaa mukaan myös ystäväsi. Tervetuloa!

© MARCO SIMONEN

© ANJERKA SINIKOSKI / WWF

Testamentin tekeminen kiinnostaa nuoria

Peräti 25 prosenttia tuoreeseen lahjoittajatutkimukseen vastanneista oli valmiita harkitsemaan testamenttilahjoituksen tekemistä määrittelemänsä hyväntekeväisyyskohteeseen. Yllättäen nuoret olivat vanhempia kiinnostuneempia. 18-29-vuotiaiden vastaajien joukossa osuus oli 42 prosenttia.

Miten suhtaudut testamenttilahjoitukseen, jonka avulla voit lahjoittaa omaisuutesi tai osan siitä johonkin määrittelemääsi hyväntekeväisyyskohteeseen?	KAIKKI	18-29v.	30-39v.	40-49v.	50-59v.	60v. +
Olen jo tehnyt tällaisen testamentin	2 %	2 %	0 %	2 %	2 %	2 %
Olen kiinnostunut harkitsemaan tätä toimintatapaa	25 %	42 %	36 %	29 %	19 %	12 %
En ole kiinnostunut harkitsemaan tätä toimintatapaa	57 %	38 %	46 %	54 %	63 %	71 %
En osaa sanoa	16 %	18 %	18 %	15 %	16 %	15 %

Lähde: Tutkimuslaitos YouGov Finlandin "Suomalaiset lahjoittajina" -kuluttajaneeli lokakuussa 2018. Sähköisen kyselyn vastaajamäärä 2010 henkilöä.

Artisti laulaa

ILMASTON PUOLESTA

TEKSTI NOORA LAAKSONEN • KUVA MATIAS JALMARI

Kun laulaja-lauluntekijä Evelina turhautui päättäjien saamattomuuteen, syntyi kantaottava kappale ilmaston puolesta.

Hän on tänä vuonna myös WWF:n Earth Hourin kampanjajakasvo.

”Ilmastonmuutoksesta uutisoitiin viime vuonna paljon. Minulle tuli tunne, etteivät maailman päättäjät tajua tilanteen vakavuutta. Miksi mitään ei tapahdu, vaikka kriisi on käsillä? Uusi biisi syntyi kuin itseltään”, **Evelina** kertoo.

Sahara on Evelinan uuden SOS-albumin ensimmäinen kappale. Laulussa Evelina esittää kipeän ja tärkeän kysymyksen: ”Kun ollaan porattu meret ja pilattu maat, minne sä menet?” Hän halua mahdollisimman monen ihmisen kuuntelevan kappaleen ja pohtivan sen viestiä.

”En halua saarnata, koska en ole yhtään muita parempi. Toivon kuitenkin, että kappale herättää ihmiset ajattelemaan

ja ehkä myös innostaa jonkun tekemään pieniä juttuja ilmaston hyväksi.”

Evelina on pohtinut arjessaan paljon etenkin vaatteiden hankinnan ekologisuutta, koska hän tarvitsee erilaisia esiintymisasuja. Hän pyrkii ostamaan kierrätettyjä vaatteita ja jatkaa asujen käyttöikä tuunaa-

malla niitä tai lahjoittamalla tutuille. Lisäksi Evelina suosii esimerkiksi uudelleen täytettäviä shampoo-pulloja ja luonnonmukaisia meikkejä. Lautaselle päätyy enää harvoin lihaa.

”Syön kotona kasvispainotteisesti. Lähipiirissäni on paljon kasvissyöjiä, mikä on kannustavaa. Myös nykyiset niin sanotut lihankorvikkeet ovat todella hyviä, ja ravintoloista saa hyvää kasvisruokaa.”

WWF:n työhön Evelina tutustui jo nuorena. Hän on esimerkiksi osallistunut useana vuonna ilmastotahtuma Earth Houriin. Vuonna 2019 hän on tapahtuman kampanjajakasvona.

”WWF on ollut minulle aina olemassa. Lapsena osallistuin koulussa ensimmäisen kerran Earth Houriin, ja nyt siihen osallistuvat muutkin ympärilläni. Haluan tukea WWF:n ilmastotyötä ja jakaa tietoa tärkeistä asioista.”

Evelina on huolissaan myös suomalaisen luonnon tulevaisuudesta.

”Toivon, että monimuotoinen luontomme olisi muillekin niin tärkeä, ettei siitä oltaisi valmiita luopumaan oman mukavuuden tai itsekkyden takia.” ■

Käy kuuntelemassa Sahara esimerkiksi Spotifyssa tai YouTubeissa.

Jalofoods lahjoittaa WWF:lle 10 senttiä jokaisesta myydystä Jalotofu maustamaton (270 g) -tuotteesta.

Satokauden JALOTOFU- SALAATTI

3–4 annosta

- 1 pkt Jalotofu Maustamaton Luomu
- 1 pkt lehtikaalia tai salaattisekoitusta punakaali (pieni)
- 1 raitajuuri
- 1 kypsä mango
- 1 dl granaattiomenan siemeniä
- 2 kpl (veri)appelsiinia
- 2-3 rkl HoiSin-kastiketta
- 2 rkl seesaminsiemeniä
- 2-4 rkl öljyä paistamiseen

Ota tofu paketista, halkaise ja painele kuivaksi talouspaperin avulla. Kuutioi tofu.

Pese lehtikaali ja revi se kulhoon. Pilko punakaali, raitajuuri, mango ja 1,5 appelsiinia lehtikaalin joukkoon. Purista puolikkaan appelsiinin mehu aineiden päälle ja sekoita hyvin.

Paista tofukuutioita öljyssä noin 5–10 min, kunnes niihin tulee rapea pinta. Ota levy pois päältä ja lisää HoiSin-Kastike tofujen joukkoon ja sekoita hyvin. Paista vielä hetki. Rakenna salaattiannos ja koristele granaattiomenan- ja seesaminsiemenillä.

TESTAMENTTI-
LAHJOITUS

RAKKAUDESTA LUONTOON

Ohjeita ja lakiapua testamentin tekoon

Tervetuloa WWF:n
testamentti-iltaan 11.4.
klo 17-19.

Ilmoittaudu mukaan:
wwf.fi/testamentti

Anna perintösi kasvaa uutta elämää.
Kun haluat keskustella testamenttilahjoittamisesta WWF:n luonnon-
suojelutyölle, älä epäröi ottaa yhteyttä pääsihteeri Liisa Rohwederiin
puh. 040 840 7461 tai liisa.rohweder@wwf.fi

Testamenttilahjoittamisesta kertovan esitteen, testamenttimallit
ja kirjalliset ohjeet testamentin laadintaan voit tilata sivulta
wwf.fi/testamentti tai tukijapalvelustamme
puh. 040 192 3112, sähköposti: tukija@wwf.fi